

مقایسه حداکثر کارمزد بیمه‌های زندگی در ایران و کشورهای منتخب

برگرفته از گزارش پژوهشی «مقایسه آیین‌نامه‌های
تعیین کارمزد بیمه‌های زندگی در ایران و
کشورهای منتخب»

مجری گزارش: دکتر سعید مددی

همکار گزارش: دکتر فرزاد خامسیان

(عضو هیئت علمی گروه پژوهشی مطالعات کلان بیمه)

راه‌های ارتباطی

 irc.ac.ir

www.irc.ac.ir

<https://zil.ink/irc.ac.ir>

۱. کارمزد بیمه‌های زندگی در امارات متحده عربی:

در امارات انواع بیمه‌های زندگی به جهت تعیین حداکثر کارمزد به دو گروه محصولات حمایتی (فاقد ارزش نقدی) و محصولات پس‌اندازی (دارای ارزش نقدی) تفکیک شده است. حداکثر نرخ کارمزد برای محصولات حمایتی ۱۰ درصد و برای محصولات پس‌اندازی مبتنی بر میزان حمایتی یا پس‌اندازی بودن محصول، عددی بین ۴/۵ تا ۱۰ درصد می‌باشد.

۲. کارمزد بیمه‌های زندگی در کشور مالزی:

در مالزی نوع محصول، شیوه فروش محصولات، روش پرداخت حق‌بیمه و مدت زمان انعقاد قرارداد در تعیین حداکثر کارمزد بیمه‌های زندگی مورد توجه قرار گرفته است. حداکثر کارمزد در فروش نمایندگان بیمه و کارگزاران و دلانان رسمی بیمه اختلاف جزئی با یکدیگر دارند اما حداکثر کارمزد در فروش بانک بیمه کمتر از نمایندگان و دلانان رسمی بیمه است که این امر با توجه

به ارائه خدمات و محصولات بیمه‌ای در کنار تمرکز بر فعالیت‌های بانکی امری منطقی می‌باشد.

۳. کارمزد بیمه‌های زندگی در کشور هند:

در هند بیمه‌های زندگی به منظور تعیین کارمزد بر اساس نوع پرداخت به دو گروه حق‌بیمه یکجا و حق‌بیمه سالانه تفکیک شده است. در محصولات با حق‌بیمه یکجا حداکثر کارمزد برای ریسک خالص (ریسک‌های مرتبط با شخص و در بر گیرنده محصولات حمایتی) و بیمه‌های گروهی یک‌ساله قابل تمدید ۱۰ درصد و در سایر موارد ۲ درصد است.

۴. کارمزد بیمه‌های زندگی در کشور عربستان:

در عربستان در خصوص حداکثر کارمزد شبکه فروش،

تفاوتی در کارمزد محصولات بیمه حمایتی و بیمه حمایتی پس‌اندازی بر حسب نوع پرداخت حق بیمه معین نشده و حداکثر کارمزد در همه انواع مختلف بیمه ۱۵ درصد است و صرفاً برای بیمه‌های اجباری نرخ کارمزدهای کمتر از ۱۵ درصد ابلاغ شده است. البته با توجه به مقادیر ارقام حق بیمه تولیدی در بیمه‌های حمایتی و پس‌اندازی و جمع مبالغ کارمزد حاصله در این محصولات، کارمزد بیمه‌های زندگی در عمل حدود ۲ درصد است که با سقف حداکثری فاصله زیادی دارد.

۵. کارمزد بیمه‌های زندگی در کشورهای عضو OECD:

کشورهای عضو سازمان همکاری و توسعه اقتصادی (OECD) فاقد نظام نرخ‌گذاری تعرفه‌ای هستند و در اکثر این کشورها، مرجع نظارتی بیمه مستقل از دولت بوده و از محل حق بیمه بیمه‌گذاران تأمین مالی می‌شود. در

تمامی کشورهای عضو OECD، شرکت‌های بیمه، موضوع مورد توجه و اهرم قابل اتکایی برای مراجع قانون‌گذاری و نظارتی محسوب می‌شود.

۶. اصول لازم برای صدور مجوز فعالیت شرکت‌های بیمه در کشورهای عضو OECD:

- جداسازی فعالیت‌های بیمه‌گری در رشته زندگی و غیر زندگی
- تبیین شرایط عمومی بیمه‌نامه‌ها و ارائه جزئیات روش‌های محاسبه حق بیمه
- انتشار اطلاعات سهامداران شرکت
- ضرورت وجود مدیران متخصص و مرتبط در شرکت‌ها
- ارائه طرح کسب‌وکار
- برخورداری از الزامات مالی
- الزامات شعب، نمایندگی‌ها و شرکت‌های تابعه برای

۷. مقایسه تطبیقی:

- در کشورهای با صنعت بیمه پیشرفته مانند کشورهای عضو OECD، با اجرای سیاست‌های مقررات‌زدایی و آزادسازی، اساس نرخ‌گذاری تعرفه‌ای کنار گذاشته شده اما در ایران و کشورهای دیگر همچنان نظام نرخ‌گذاری تعرفه‌ای به کار گرفته می‌شود.
- حداکثر کارمزد نمایندگی‌ها و دلالتان رسمی بیمه در ایران به طور کلی و با کمترین طبقه‌بندی نسبت به انواع بیمه‌های زندگی تنظیم شده است.
- با توجه به اختلافات اندک در خصوص جزئیات محصولات بیمه‌ای ارائه شده در کشورها، سایر کشورهای مورد مطالعه در مقایسه با ایران نرخ کارمزد کمتری دارند.

۸. توصیه سیاستی:

با توجه به شرایط اقتصادی و بیمه کشور و ضرورت تعیین کارمزد در بیمه‌های زندگی از سوی نهاد نظارتی، برقراری فرمولی منعطف و شفاف در تعیین حداکثر نرخ کارمزد، با الگوبرداری از کشور امارات توصیه می‌شود. در این روش، حداکثر کارمزد محصولات مختلف با استفاده از فرمول ساده مبتنی بر سه عنصر نرخ حمایت (PR)، نرخ پس‌انداز (SR) و نرخ منفعت حمایت (PBR) که تعیین‌کننده میزان حمایتی یا پس‌اندازی بودن محصول است مورد محاسبه قرار می‌گیرد و حداکثر نرخ کارمزد برای محصولات مختلف بین دو مقدار حداکثری نرخ حمایت و نرخ پس‌انداز تعیین می‌شود.

روابط عمومی پژوهشکده بیمه

www.irc.ac.ir